

Szolnok, 1898. augusztus 18. – Szolnok, 1974. december 29.

Apja földműves, napszámos volt. A család nyomorúságos helyzete miatt csak négy osztályt végezhetett el az elemi iskolában. Tizenkét évesen már kubikosok mellett dolgozott. Tizennégy éves, amikor bekapcsolódott a munkásmozgalomba. Az első világháború alatt nem hívták be, mivel hadiüzemben dolgozott. 1915-ben belépett a Magyarországi Szociáldemokrata Pártba, rövidesen pártbizalmivá választották. Az őszirózsás forradalom alatt nemzetőr, a Tanácsköztársaság idején vöröskatoná. A kommün bukása után bujkálnia kellett, csak 1921-ben tért vissza Szolnokra. A Magyarországi Földmunkások Országos Szövetsége helyi csoportja könyvtárosa, majd titkára; 1924-ben a szövetség országos vezetőségi tagjává választották. A megyében gyakori bér- és sztrájkmozgalmak egyik szervezője. Az 1920-as évek közepén eltávolodott a szociáldemokrata párttól, és a Magyarországi Szocialista Munkáspárthoz csatlakozott; számos erős helyi szervezetet hoztak létre Szolnok megyében. Kiemelkedő szerepet játszott a pártszervező munkában, emiatt egy hónapra börtönbe is csukták. Az 1926. évi választásokon az MSZMP megkísérelt képviselőjelöltet állítani Szolnok megyében – ő vezette a választási bizottságot –, de a helyi közigazgatás belügyminiszteri utasításra erőszakkal megakadályozta a jelölt indulását. 1926 végén elkezdte megszervezni a kommunista párt szolnoki csoportját, de ismét letartóztatták, és nyolc hónapi börtönre ítélték. Kiszabadulása után folytatta a szervezkedést, sok gondot fordítva a pártérettel kapcsolatos irodalom terjesztésére. Több sztrájk irányítása fűződött a nevéhez. Az 1930-as években összesen két és fél évet töltött börtönben, és sűrűn kellett váltogatnia a munkahelyét. A második világháború alatt munkaszolgálatra hívták be. 1944 végén, Jász-Nagykun-Szolnok vármegye felszabadítása után bekapcsolódott a polgári élet feltételeinek a megteremtésébe. 1944 decemberében a szakszervezetek képviselőjeként delegálták az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. Az 1945. tavaszi földreform végrehajtása során a megyei földbirtokrendező tanács elnöke, emellett szervezte a szakszervezeti mozgalom újraindításában. A Magyar Kommunista Párt megyei bizottsági tagjaként bekerült a törvényhatósági bizottságba, emellett az Újbirtokosok és Földhözjuttatottak Országos Szövetsége megyei elnöke. Az 1945. november 4-i, majd az 1947. augusztus 31-i választásokon az MKP Jász-Nagykun-Szolnok megyei listájáról bejutott a törvényhozásba. Az 1953–1958-as ciklust kivéve haláláig Szolnok megye parlamenti képviselője, 1967. január 28-ig a Hazafias Népfront Szolnok megyei listáján, 1967. március 19-én Szolnok megye 6. számú, 1971. április 25-én Szolnok megye 1. számú egyéni választókerületében szerzett mandátumot. 1948-ban Budapestre került, ahol országos szintű gazdasági, illetve minisztériumi pozíciókból a mezőgazdaság termelési és értékesítési gondjaival foglalkozott. 1964. évi nyugdíjazása előtt közel tíz évig az Állami Gazdaságok Pest és Nógrád megyei igazgatóságának a vezetője. 1957 elején néhány hónapig az MSZMP Szolnok megyei titkáráként és megbízott tanácselnökként dolgozott. 1959 decemberétől hét éven át az MSZMP Központi Revíziós Bizottságának a tagja.